

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 15 mai 2017 de Ccc Event Management GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 14 martie 2017 în cauza T-889/16, Ccc Event Management GmbH/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza C-261/17 P)

(2017/C 330/02)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Ccc Event Management GmbH (reprezentant: A. Schuster, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Prin Ordonanța din 13 iulie 2017, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a zecea) a respins recursul formulat și a obligat recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 31 mai 2017 de Cryo-Save AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 23 martie 2017 în cauza T-239/15, Cryo-Save AG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-327/17 P)

(2017/C 330/03)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Cryo-Save AG (reprezentant: C. Onken, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG

Concluziile recurenteii

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 23 martie 2017 în cauza T-239/15;
- obligarea părâtei în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă un motiv de recurs, și anume încălcarea articolului 64 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene⁽¹⁾; a normei 50 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 de al Comisiei din 13 decembrie 1995 din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară⁽²⁾ coroborat cu articolul 56 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 și cu normele 37 și 39 din Regulamentul nr. 2868/95 și cu articolul 76 alineatul nr. 207/2009. Aceasta susține că încălcarea constă în faptul că Tribunalul a considerat inadmisibil primul motiv invocat de recurenta-reclamantă.

Prin intermediul primului motiv, recurenta-reclamantă a invocat inadmisibilitatea cererii de constatare a decăderii sale din dreptul la marca Uniunii. În susținerea motivului menționat, aceasta a afirmat că cererea nu era motivată suficient, cu încălcarea articolului 56 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 și a normei 37 litera (b) punctul (iv) din Regulamentul nr. 2868/95.

Tribunalul a decis că primul motiv invocat de recurenta-reclamantă nu era admisibil întrucât, dat fiind faptul că în procedura în fața camerei de recurs, recurenta-reclamantă nu a invocat încălcarea condițiilor de formă prevăzute la articolul 56 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu norma 37 litera (b) punctul (IV) din Regulamentul nr. 2868/1995; că examinarea căii de atac s-a limitat la analiza utilizării serioase, iar camera de recurs nu era ținută, prin urmare, să examineze legalitatea cererii de decădere. Tribunalul a considerat că a examina primul motiv ar echivala cu a depăși cadrul factual și juridic cu care a fost sesizată camera de recurs.

Recurenta-reclamantă se opune acestei argumentații, arătând că admisibilitatea unei cereri de constatare a decăderii din dreptul la marcă constituie o condiție necesară pronunțării pe fond, care trebuie examinată din oficiu de pârât în orice fază a procedurii, în conformitate cu articolul 76 alineatul (2) prima teză din Regulamentul nr. 207/2009, cu norma 39 alineatul (1) și cu norma 40 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 2868/1995, cu articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 și cu norma 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/1995. Prin urmare, ar fi lipsit de relevanță aspectul dacă recurenta-reclamantă ar fi invocat în mod concret în fața camerei de recurs chestiunea admisibilității cererii de constatare a decăderii din dreptul la marcă.

Pe de altă parte, divizia de anulare a examinat din oficiu admisibilitatea cererii de constatare a decăderii din dreptul la marcă și a declarat expres că erau îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 56 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 și în norma 37 din Regulamentul nr. 2868/1995. Principiul continuității funcționale recunoscut în jurisprudența Tribunalului impune o analiză exhaustivă a deciziei diviziei de anulare, inclusiv sub aspectul admisibilității cererii de constatare, de către camera de recurs, a decăderii din dreptul la marcă. În susținerea acestui argument, reclamanta invocă, printre altele, Hotărârea Tribunalului din 23 septembrie 2003, KLEENCARE (T-308/01, punctele 24-26, 28, 29 și 32) ⁽³⁾ și Hotărârea Tribunalului din 1 februarie 2005, HOOLIGAN (T-57/03, punctele 22 și 25) ⁽⁴⁾.

În sfârșit, este cert că recurenta-reclamantă a contestat admisibilitatea cererii de constatare a decăderii din dreptul la marcă, chiar dacă a utilizat alți termeni, atât în procedura în fața diviziei de anulare, cât și în fața camerei de recurs.

Pentru cele trei motive expuse anterior, chestiunea admisibilității cererii de constatare a decăderii din dreptul la marcă a făcut parte din cadrul factual și juridic al procedurii desfășurate în fața camerei de recurs. Analiza de către Tribunal a admisibilității cererii nu depășea deci limitele acestui cadru. În aceste condiții, excepția de inadmisibilitate a unei cereri de constatare a decăderii din dreptul la marcă se deosebește de invocarea a unor motive noi de nulitate și de decădere, precum și de cererea tardivă privind utilizarea serioasă a mărcii anterioare.

⁽¹⁾ JO 2009, L 78, p. 1.

⁽²⁾ JO 1995, L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189.

⁽³⁾ EU:T:2003:241.

⁽⁴⁾ EU:T:2005:29.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Torino (Italia) la 9 iunie 2017 – IJDF Italy Srl/
Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando**

(Cauza C-344/17)

(2017/C 330/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Torino

Părțile din procedura principală

Reclamantă: IJDF Italy Srl

Pârâți: Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando